

Τρανός χορός

Για τ' ισένα, κυρά νύφη,
πέντε κάστρα μάλωναν
κι άλλα πέντε πολεμούσαν
για τα δυο σου μαύρα μάτια
και το μιρτζιανό σου χέιλι,
Μωρή κοντή συρματιρή,
κοντή συρματιρένια,
να 'ρθείς αργά στην πόρτα μου,
να 'ρθεις και στ' αργαστήρι.
Εχω δυο λόγια να σου πω,
δυο λόγια να σου κρένω.
-Και πώς να πω τη μάνα μου
και πώς να την γελάσω.
-Μάνα μ', νερό δεν έχουμι.
- Σα δε 'ναι, σύρε πάρε.
Κι αδράχνει το χρυσό σταμνί
στη βρύση για να πάει
και βρίσκει το γιαρέντη της
στην πέτρα να κοιμάται.
Να τον ξυπνήσει αντρέπεται,
Να τον λογιάσ' φοβάται
και σκύβει και τον φίλησε
στα μάτια και στο στόμα.
την αμάχη πο πιασάμι
και στη μέσ' σταυραϊτός
και μου πήρεν την περδίκια
και μ' την έφαγι
και μου πήρεν το μαντήλι
και μ' το πέταξιν.

Σταμούλου

Σταμούλου πάισι για νιρό, με την καρδαροπούλα,
(γιό) τουν ίσκιου ν-ίσκιου πάινι.

Τουν ίσκιου ν-ίσκιου πάινι, τουν ίσκιου 'που τα δέντρα,
(γιό) μη τη μαρά-νει ο κουρνιαχτός.

Μη τη μαράνει ο κουρνιαχτός, να μη τη ψήσει ου ήλιος,
(γιό) τουρκό-πουλου την ακ-λουθεί.

Τουρκόπουλου την ακ-λουθεί, με δυο σπαθιά στα χέρια,
(γιό) Σταμούλου δώσ' μου φίλημα.

Σταμούλου δώσ' μου φίλημα, Σταμούλου δώσ' μου χάδι,
(γιό) 'γω δε σου δί-νω φίλημα.

Γω δε σου δίνω φίλημα, γω δε σου δίνω χάδι,
(γιό) γιατί είμαι Ελλη-νοπούλα εγώ.

Γυναίκες που χουρεύεται (Τσάμικο)

Γυναίκες που χουρεύεται,
τους άντρες που τους έχετε.

Τους έχομε στα πρόβατα,
και στα λυκοφαγώματα.

Πά(ϊ)σαν να κλέψουν πρόβατα,
τους είδαν και τους πιάσανε.

Τους είδαν και τους πιάσανε,
στη φυλακή τους βάλανε.

Νικολός

Πέρα σε κείνο το βουνό, μπρε Νικολιό λεβέντη,
εμ πέρα σε κείν' τη ράχη, γεια σου Νικολιό μ' τσοπάνη.

Εκεί 'ταν μια κρυόβρυση, μπρε Νικολιό λεβέντη,
εμ κρύα παταγουμένη, μια χαρά ήταν η καημένη.

Εσκυφα για να πιω νερό, μπρε Νικολιό λεβέντη,
εμ να πιω και να γεμίσω, την καρδούλα μ' να δροσίσω.

Μου 'πεσεν το μαντήλι μου, μπρε Νικολιό λεβέντη,
εμ το χρυσοκεντημένο, μια χαρά ήταν το καημένο.

Νυφάδες το κεντούσανε, μπρε Νικολιό λεβέντη,
εμ τρία καλά κορίτσια, υψηλά σαν κυπαρίσια,
εμ τρία καλά κοράσια, σαν του Μάη τα κεράσια.

Εντεκα

Τι 'θελα και σ' αγαπούσα και δεν κάθομαν καλά,
πήρα ζάλη στο κεφάλι, δυο μαχαίρια στη καρδιά.
Ηθελα να 'ρθω το βράδυ, μ' έπιασε ψιλή βροχή,
ας ερχόσουνα βρε φως μου κι ας γινόσουνα παπί.
Είχα ρούχα να σ' αλλάξω, πάπλωμα να σκεπαστείς,
και κορμάκι ν' αγκαλιάσεις, ώσπου να το βαρεθείς.
Τα ωραία σου τα μάτια, στον καθρέφτη μην τα δεις,
γιατί μόνη σου αγαπιέσαι και εμένα λησμονείς.